

א-17
פיקוד 76
ז/א"ס

27.9.1967

4104
טק"י
3/10

לכבוד
ראש ממשלת ישראל
מר לוי אשכול
ירושלים.

כבוד ראש הממשלה,

הנדון: אסירי מצרים

ביום א' הקרוב, וזאת לפי ידיעות שהגיעו אלי, תועלה לסני
הממשלה הצעת החלטה להחליף השבויים המצריים אשר בידנו כנגד שבויי
צ.ה.ל. במלחמת ששת הימים.

אני סבין כי דרושה החלטה זו לרגל החלטה קודמת של הממשלה
כי שלא כפי שנהגו במבצע סיני יש להחליף השבויים המצריים כנגד כל
השבויים שלנו כולל קציני צ.ה.ל. אשר נתפסו והושטו במאסר מאז 1954
והידועים כ"אסירי מצרים".

הח"ם, אשר היה קצין בדרגה בכירה גייס בעת שליחותו במצרים
ב-1961 האסירים הנ"ל וב-1962 הם הובאו ארצה, חויילו, אוטמו,
קבלו דרגת קצונה ונשלחו חזרה למצרים לתפקידים מיוחדים.

לוצרי או למולי כאשר איננו מסתמך על המדיניות הירושלמית מטעם צ.ה.ל.
ומאז הנעתי פעמיים למצרים כדי לנסות ולהשיגם, פעם סיד עם מעצום
ופעם נוספת במבצע סיני. הוכחו להגילם ולמסורתם להם חייבה אותי לשתוק
בכל הנוגע לענין זה ולפעמים במחיר שכל הטוב באילנו אני הייתי אז
אחראי על הפעולה כאשר אימצת החלטה.

במבצע סיני החליטו כי שהחליט לא להתעסק עוד בהחליפו השבויים
המצריים מבלי שיועצת אפילו הניסיון להשיגם, וצפוי הנוהל היה כי
השופט המצרי ונרל דיג'ורי, אשר טפס האסירים למאסר עולם זאת חכמה
לתליה, היה אז שבוי בידנו והוחזר. אני הייתי אז תזוע באזור החלטה
סואץ ולי נודע הדבר לאחר המצרה. לא היה טעם שאני בוצעה כי קצונתי
שתזדכן לנו הזדמנות נוספת להצילם ואכן היא ניתנה לנו.

אני רוצה להבהיר לכם כי זו תהיה שערוריה אם לא יוחלט כי בטוב
סקרה ואופן לא נוותר על הליקדון כי יש להחליף את השבויים בכל שבויי
צ.ה.ל. היושבים במצרים.

חבריהם של האסירים פעילי המחתרנות והתנועות הציוניות במצרים
ומשפחות האסירים טאטונים כי יש דואג להכריחם וכי כל ישראל ערבים
זה לזה ובעיקר בקציני צ.ה.ל. אין לא אנוכל לנבא אשר יקרה במידה
ונאכזבם גם הפעם.

76

עמדתי בקשר עם הגורמים במערכת הבטחון המטפלים בנושא זה
ואף כתבתי להם כמה מכתבים אשר הועברו לידיעת שר הבטחון - העתקים ר"ב.
ואם כי יש אהידות דעות בנושא זה ביני לבינם, הובהרה לי אזלת ידם
לסנוע החלטה כזאת.

אין לי ספק כי יונאו לפני כב' על ידי מי שמביא את ההצעה
במחילה, נמוקים לסובת החלטה להחזיר הסבויים המצויים מבלי לקבל
האסירים, אך השיקולים לא לנהוג כך יכולים להיות מנוסקים ומסכנעים
באותה מידה אם לא יותר.

חונכנו במחתרת, נפלס"ח ובנ.ה.ל, כי אין ססאירים חבוי בקרב.
לצערי אין אנו יכולים להתהדר במקרה זה, בתכונה אצילית זו.

בכבוד רב,

